Fnuggi

Det var skovfogeden, der gik og var sur over,
at stierne i hans skov ikke var rene,
men fyldt med dyrebæ.

Så sammenkaldte han alle skovens dyr,
og de aftalte,
at de i fremtiden skulle benytte en skide-plads
et bestemt sted i skoven.

En uge senere gik skovfogeden og nød synet
af skovens rene stier,
da der pludselig foran ham på stien
lå en bunke kanin-lorte.

I det samme så han en lille hvid kanin,
der hoppede væk fra stedet.

Skovfogeden fór efter den,
fangede den i ørerne,
holdt den op foran sit gennemborende blik
og rasede:
- Har vi ikke aftalt at bruge skide-pladsen, hva'?

- Jo, hviskede kaninen ynkeligt.

- Jamen, hvorfor bruger du så ikke den?

- Jo-o, ser du.
En dag, da jeg sad og sked,
så kom denne store brune bjørn
og satte sig ned ved siden af mig.

Og så sad vi der og sked.

Så siger den pludselig:
"Fnugger du??"

"Næh," sagde jeg,
og så tog den mig
og tørrede sig i røven med mig.